

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

behageligt nok, om der havde foreligget Forslag; men paa den anden Side kan det godt være, at den Vej, man nu formentlig gaar: at tilvejebringe det for hele Landets Fiskeri og Fiskerivirksomhed nødvendige Fællesorgan i det saakaldte Fiskeriraad, er en nok saa god Vej, og at dette Raad derefter beskæftiger sig med videregaaende Planer.

I det hele taget tror jeg, at de allerfleste Erhverv, navnlig et Erhverv, der i Virkeligheden er saa lille som dette, bør gaa forholdsvis langsomt frem; det er ikke saa meget de store Fremstød, der sikrer en god Udvikling. Det kan godt være, at der kunde dannes et Selskab eller et Foretagende, som kunde drive Storfiskeri paa ganske anden Maade end den, vi har været vant til; men ogsaa her drejer det sig baade om Mænd og Kapital og forskelligt andet. Og naar vi først bevæger os ind paa disse Omraader, som vi gør med denne Lovgivning, vil jeg tro, at vi faar ganske anderledes Muligheder for at oparbejde det store Fiskeri ved Siden af det mindre, end hvis man mødte med et stort Forslag og derved jog Forskrækkelse i Livet paa vor Fiskerbefolkning, saaledes som man har været Vidne til ved forskellige Lejligheder, naar Planer om dette Havfiskeri kastedes ud som det, der skulde overflødiggøre alt andet.

Jeg takker imidlertid det ærede Medlem Hr. Fraenkel for, at han trods den Indvending alligevel erkendte og erklærede sig indforstaaet med, at der paa det bestaaende Grundlag kunde bygges Foranstaltninger som det, her er foreslaaet, og jeg haaber altsaa, man vil kunne enes om at gennemføre saadanne Foranstaltninger og derved forhaabentlig komme ind i en Udvikling, hvor den nødvendige Sagkundskab og andet vil staa til Raadighed paa en ganske anden Maade end hidtil paa Fiskeriomraadet.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel udtrykte dernæst Beklagelse over, at han i Lovforslaget savnede en Bestemmelse om Organisation af Transporten. Det er muligt, at der skal Lovgivningsforanstaltninger til dette, men helt sikkert er det dog vel ikke. Statsministeriet Udvalg har peget paa Nødvendigheden af Forhandlinger med Statsbanerne og formodentlig ogsaa med Dampskibsselskaber. Jeg tror, man vil være i Stand til at komme igennem denne Side af Sagen ved saadanne Forhandlinger og rent administrativt; jeg tror ikke, det er paakrævet, at vi her beskæftiger os med Dannelsen af en egentlig Transportorganisation, vi har baade Statsbanerne og anerkendte Damp-

skibslinier, der allerede paa sine Steder har gjort særdeles god Fyldest, ogsaa for Fiskeriet.

Jeg vil derfor antage, at saa snart vi i øvrigt faar den Grund under Fødderne, som dette Forslag og det, der ligger i Landstinget, tilsigter at give, vil vi gaa i Gang med Forhandlinger med de betræffende Institutioner om Tilvejebringelse af en Transportorganisation og om de Medhjælpere, eller hvad der nu skal til for at faa Transporten til at gaa paa den bedst mulige Maade, Køleindretning, og hvad andet der nu kan være Tale om. Alt det maa jo drøftes med den Administration, der i første Linie kommer i Betragtning, Statsbanerne, for hvem det sikkert vil være en Glæde at deltage i Planlæggelsen af en bedre ordnet Tilstand paa dette Omraade, end der maaske hidtil har været.

Jeg tror derfor, at paa dette Omraade kan det ærede Medlem vel sige, at der altsaa ikke er stillet noget Forslag, men det er ikke, fordi dette er glemt, ej heller fordi det ikke er paaskønnet, at just paa dette Omraade trænges der til Ændringer og Forbedringer, men jeg vil tro, at de maa kunne komme paa anden Maade.

Det ærede Medlem gjorde saa endvidere en Bemærkning om, at ogsaa Spørgsmaalet om en Kreditanstalt, en Kreditforening eller sligt, maaske burde have været rejst. Jeg sagde det vist ved Forelæggelsen af Forslaget, at det i og for sig ogsaa havde været min Tanke, da jeg fik denne Rapport fra Udvalget, at samle ogsaa Finansieringsspørgsmaalet med ind under den Plan, som jeg vilde forelægge Rigsdagen. Men det er jo ikke nok at faa denne Kreditforening, hvis man i øvrigt kunde komme dertil, som Udvalget har foreslaaet, og som Ministeriet har drøftet med Finansministeriet, hvad der jo i høj Grad er nødvendigt, da der er Tale om statsgaranteret Udstedelse af Obligationer til et betydeligt Beløb. Der er i og for sig ikke nogen Uvillie mod denne Side af Sagen, men det er jo ikke nok at faa en Anstalt, der eventuelt kan finansiere til Halvdelen af Fartøjernes Værdi og saa ikke mere.

Der mangler jo ved Siden af det ogsaa en anden Organisation af Finansieringen, og derfor har jeg fundet det magtpaaliggende at faa undersøgt, om det er muligt ved Pengeinstitutters Medvirkning at tilvejebringe en Mulighed for, at Fiskeriet, hvor sagkyndig Bistand er til Stede, kan opnaa Laan baade til Fartøjer og anden Finansiering, som er paakrævet.

Men som jeg vist sagde ved Forelæg-